

Toprak Ýnsan ve Secde

Tuesday, 10 February 2009

Cemil ARIKAN

E-Posta & MSN: cemil@saidnursi.de

Püphesiz Allah katýnda (yaratýlýþlarý bakýmýndan) Ýsa nýn durumu, Adem in durumu gibidir: Onu topraktan yarattý. Sonra ona O da hemen oluverdi. (Âl-i Ýmrân- 2/59)

Kur an-ý Kerîmde sýkça yeryüzünün her baharda hayatlandýrýlmasýndan, diriltilmesinden, ihyasýndan bahsedilir. Böylece Cenâb-ý Hak, insanların nazarlarýný topraða çekmeyi murad etmiþ olmalýdır.

Toprak unsuru, kâinatta Cenâb-ý Hakk ын Rubûbiyeti nin tecellisine en âzamî derecede mazhar olan unsurdur. Hayy-ý Kayy Muhyî ve Mümît, Rahmân-ür Rahîm gibi isimlerin toprak unsurundaki tecellileri en basit nazarlara bile kendisini gösterecek mahiyet ve geniþliktedir.

Toprak; su, hava ve ateþ unsurlarýna nispeten kesafetli ve donuktur. Ancak, Cenâb-ý Hakk ын masnuâtýnýn bütün nevilerinin ve menþe olduðu için hava, su ve güneþ gibi bütün unsurlarýn üzerine çýkmýþ, onlara rüçhaniyet kesbetmiþtir.(1)

Püphesiz ki, herhangi bir þeye deðer kazandýran husus, o þeyden elde edilen netice ile bire bir alâkadar olmak gerektir. Bu baðlamda düþündüðümüz zaman toprak unsurunun neden bu kadar önemli ve deðerli olduðunu anlamamýz daha da kolaylaþýyor. Toprak unsuru sayýsýz mahlûkata mesken ve onlarýn rýzýklarýna medar olmasýnýn yaný sýra Cenâb-ý Hak tarafýndan yeryüzüni tayin edilme mazhariyetine eriþmiþ olan insanýn; en önemlisi de Levlâke& sýrrýna mazhar olmuþ Hz. Muhammed (asm)ýn cismaniyetine menþe olmasý hasebiyle de ayrýca bir deðerin ve ehemmiyetin sahibi olmuþtur.

Yukarıda saydýðýmýz hususlara ilâve olarak toprak, kâinatın ve kâinattaki mahlûkatın lisân-ý halleriyle yaptýklarý zikir, tesbeah, tahmidâtý o mahlûkat namýna Cenâb-ý Hakk a takdim etme mertebesindeki insanýn Allah a en yakýn olduðu mekânýnýn da adý "kulun rabbine en yakýn olduðu an, onun secde halidir." (2) hadîs-i þerîfi bu gerçeði açýklamaktadır.

Tam da burada böyle bir suâl akla gelecektir püphesiz: Kulun, Allah a en yakýn olduðu hâl, neden secde hâlidir ?

Halk arasýnda yaygın olan bir tâbir vardýr; kendini beðenen, kibirli insanlar için burnu büyük denilir. Burun insanýn en yukarıda en ilerideki yani topraða en uzak olan uzvudur. Burnu büyük ve havada olan insanlar, insanî ilþkilerde çok zayıf, nasihat ve iþkâzlar en duyarsýz insanlardýr. Ve burnu havada olan insanlar, acz ve fakrýnýn farkýnda olmayan, kendini Kaf Dağý nda zanneden, kimseye muhtaç olmadýklarýný düþünen insanlardýr. Burnu büyük olan insanlar, secde haline ve hakikatine en uzak olanlar. Enesine ve kibrine maðlûb olmuþ, Ýblis in yanýlgýsýna düþmüþ veya düþme tehlikesine yaklaþmýþ insanlardýr. Oysa kibir ve gurur deðil, küçüklük alâmetidir. Ýþte böyle insanlar baþlarýna bir musibet geldiðinde, hayatýn gerçek yüzü ile tanýymakta ve âcizliklerini fakirliklerini anlamaktadırlar.

Ýþte secde hali böyle bir insanýn burnunun topraða sürtüldüğü haldir. Ýnsanýn acz ve fakrýný anladýğı hâlidir. Nihayetsiz fakirlik hâli, sermayesi hiç hükmünde; hem nihayetsiz musibetlere mâruz olduðu halde, iktidarý hiç hükmünde; adetâ sermaye ve iktidar dairesi, eli nereye yetipirse o kadar, fakat emelleri, arzularý ve elemeleri ve belâlarý ise; dairesi, gözü, hayali nereye yetipirse ve gidinceye kadar geniþ (3) olduðunu derk ettiði hâlidir. Hayat-ý dünyeviyesine lâzým olan amel ve iktidar cihetinde en ednâ bir seviye kuþuna yetipmediğini (4) anladýğı hâlidir.

Bedüzzamân Hazretleri nin yukarıdaki ifadesi ile sınırsız ihtiyaçları olduğu halde, sermayesinin hiç hükmünde; nihayetsiz mâruz olduğu halde iktidarının hiç hükmünde olduğunu gören; yani âcizliğini ve fakirliğini görüp sonsuz bir kudrete dayanma ihtisâsından insan, eli yetipmediği ihtiyaçlarını karşılayan ve mukabelesinden âciz kaldığı düpmanlarını def eden Bëfkât, Merhamet Kudret e karşı mahviyet içinde bir muhabbet ve hayretle secde edip, mukabele eder. (5) Yani kendi aczini ve fakrını anlayıp, benlik ve enâniyetten uzaklaşarak nihayetsiz kudret ve merhamet sahibi yüce Allah a yaklaşır. O nun (c.c.) Ýlmi, Kudreti, Gýnası Bëfkât ve Merhameti karşısında secde ye kapanır; hakîkî bir kul olur.

Acz ve fakrını anlayıp kibir ve gururdan sıyrılarak, Cenâb-ý Hakk ın huzurunda mahviyetle hakîkî bir secde edebilmek duâsıdır.

(1) B. Said Nursî, Sözlür, s: 459

(2) el-münavi, feyzü'l-kadir, 2:68, hadis no:1348; el-beyhaki, es-sünenü'l-kübra, 2:110.

(3) B.Said Nursî, Sözlür,. s:25

(4) A.g.e. s:29

(5) A.g.e. s.115